

ตอนที่ ๑๑ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๔ มีนาคม ๒๕๕๐

พระราชกฤษฎีกา

ควบคุมการส่งออกนอกราชอาณาจักร
ซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
รังสิต กรมชุนชัยนาทนครนเรนทร
พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๑๑ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๔ มีนาคม ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมการส่งออกป็นอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง

พระมหากษัตริย์อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกป็นอกร และ การนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง พุทธศักราช ๒๕๔๒ จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมการส่งออกป็นอกรราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันและเวลาประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้ “ตีบูก ” ให้หมายความรวมถึง

- ก) สีนแร่ตีบูก
- ข) โลหะตีบูก

LIRT

ตอนที่ ๑๑ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๔ มีนาคม ๒๔๘๐

- ก) สีนแร่อื่น ๆ ซึ่งมีเนื้อดีบุกเจือปนอยู่เกินกว่าร้อยละสี่
- ง) โลหะอื่น ๆ ซึ่งมีเนื้อดีบุกเจือปนอยู่เกินกว่าร้อยละสี่
- จ) วัตถุใด ๆ ซึ่งทำด้วยโลหะดีบุกหรือมีโลหะดีบุกเจือปนอยู่เกินกว่าร้อยละสี่

มาตรา ๔ การส่งดีบุกออกนอกราชอาณาจักร จะทำได้ต่อเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ตรวจพิจารณาเห็นว่า เป็นไปตามส่วนแบ่งสรรคที่แนะนำมาจากคณะกรรมการประสม ณ วอชิงตัน หรือองค์คณะใด ๆ ที่จะมาทำการแทนตั้งที่ระบุไว้ในความตกลงสมบูรณ์แบบ (ระหว่างประเทศไทยกับบริเตนใหญ่และอินเดีย ลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๕)

มาตรา ๕ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๔ ไม่ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่น่าคิดตัวออกไปเพื่อใช้ณะเพาะตัว หรือในกรณีที่ยานพาหนะนำออกไปเพื่อใช้ในยานพาหนะนั้น ๆ หรือในกรณีที่น่าออกไปเพื่อเป็นตัวอย่างเท่าที่จำเป็น

ตอนที่ ๑๑ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๔ มีนาคม ๒๕๕๐

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราช
กฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี

